

Tôi nhớ con đã được cha mẹ đi quy y khi vừa đầy tháng, cho nên niệm Phật đã trở thành một nếp quen thuộc hàng ngày. Mỗi sáng thức dậy niệm Phật, mỗi tối trước khi đi ngủ cũng niệm Phật, trước khi ăn cơm xá đức và niệm Phật, sau khi ăn xong cũng như xá đức và niệm Phật. Lăn lên một chút, má phát cho xôi chuôi niệm Phật, niệm miêng đức n n n a đêm bớt đèn d y vì ... xôi chuôi bớt đi!

Khi còn ở trong nòng, mỗi khi đi học rồi sau đó đi làm, con đi xe đạp, lên xe cũng chân trái đạp xuống Nam mô, chân phải đạp xuống A, chân trái Di Đà, chân phải Phật, cứ vậy vừa đi xe đạp vừa niệm Phật cho tối trời hay sớm làm. Có lẽ nhờ vậy mà nhiều phen thoát hiểm khi đi chuy n trong một thành phố đầy nguy hiểm, nhất là ban đêm, tại ngã giao thông và ngã tại ngã khác xảy ra những vụ xuyên chng?

Sau này qua Úc, mỗi khi lái xe con cũng niệm Phật, dù ở r ng ch còn có chân phải đạp ga thôi. Tuy nhiên cũng có số m u niệm không giỏi thích đức, thí dụ như có lần lái xe đạp ng tr ng, bị l c tay lái, xe lao qua đ ng và đ ng vào g c cây, số n xe bị h không s a đức, mà ng i thì không sao, một ki ng r t xu ng cũng không bị ! Đã vậy còn đức b o hiểm đến mua xe m i n a!

